

קד:

עין משפט
נר מצוה

ו' א' מ"י כ"י מלכות
 יצחק הלל א' מן
 עשן מן ט"ש א"י
 מ' ט"י יא'
 י' ב' מ"י מ"ח מלך
 וטע ומתהלך א"י
 ט"ש ח"י מ' רג ט"י
 טו'
 י' ב' מ"י מ"י מלכות
 שרית הלל א' מן
 עשן מן ט"ש ח"י מ'
 ט"ש ט"י
 ד' ב' מ"י מ' א"י ד'
 ט"ש מ' מ' ט"י ח"י
 מ' ט"י
 כ' א' מ"י מ"י מלכות
 שרית
 הלל א' ע"י
 ויכח' מ' מ' מן ט"י
 ט"ש מ' מ' מן ט"י
 כ' ב' ד' מ' מ' מ' א"י
 ד' מ' מ' ט"ש
 י"ד מ' ט"י
 ט"ש מ' מ' מ' א"י
 כ' ב' מ' מ' מ' א"י
 ב' מ' מ' מ' א"י
 ט"ש מ' מ' מ' א"י

אחרי בחרה לזרעון. וא"ת
משלומין דלית לך עלי
מע"ג ציון שיהא טועה המקשה
הדרי משמע ליה למקשה משלומין
המלוה שכבר נפרעה צביות המע
הקציתו לך והשלמתו לך
שאלה זו יש לך משלומין ועליו
מקשה למה צריך לכבוש לו כך
ומטעמו מע"ג ציון בלאו הכי
הוא שומטו דמחילא לך ליה המע
אפילו לא יקנה לו הלוה וא"ת
שאם לא כח לו הוא פטור
הגרעון א"כ מזה הוא שלא יר
ואיך הוא מותר על ידי כתיבה
וי"ל שמדעת מקנה לו הלוה
שמצוי לו ומיס דביס וביס שמ
לו אינן עוד צידו בחרות
העבט אלא בחרות שאלה א"כ
הוא דתקון שיכחוב כדי שלא י
המלוה למחזור כמו שהיו נקט
פרצובל לפי שראה שחוק נגד
מלהות (שפיעת פ"י דה"ה)

סִבֵּר רַב כְּהֵנָּה לְטִיטֵר מִנְכָּה לֵיהּ
כְּחֵשׁ דְּאַרְעָא. וּמִמֵּנִי

דקחתי אומדן כמה היפה ראיה
לישועת גבי מקבל שדה וכוונת
היטו בר מחשבה דארעא ח"י הכה
דוקא נהי שושנים דמחשבי יומר ספר
דמנהגה לו ואפילו מאן דחייש לנפש
גופא נפ' הכונס וי"ק דף ק. נטו.
הכא מורה לרז אש' דלא חיישין:
ה"א עיקבא פלגה מלוה ואפילו
פדיון ממתינ' לראשון שכן
לעיל דף סח. דלון מושיבין מטוני
לגתותיב שבר אח"כ נומן כ"ו לא
שמעין דהוה פלגה מלוה ופלגא פקדון
ד"ב טעמי פסולא פקדון ו"ה ואפ"ה
ה"א שבר עמלו כיון דליקא מרי מילתי
פקדון: **דלא** ל"משיחי ביה שברא.
בשטמיתיה מפסד המלוה שזין
קקן שלו קיים ואין לו על מה לשמוך:
הי

לילה רב אשי לרב כהנא 'אמר
גברא דקביל ארעא לשומשמ
סבר רבינא למימר יהיב ליה
לרבינא 'אטו הוא אשבה אר
פלגא מלוה ופלגא פקרון עב
למלוה השתא דאמרין פלגא
דמי רבא אמר 'להכי קרו ליה
ביה ולא למשתי ביה שברא
מטלטלין אצל בניו רבא אמר
מטלטלין אצל בניו אמר רבא

[illegible]

שמע לומר מה שכתב לו
דיכי שיהא מהני לשומטו
שלכך כתב לו כן ויש לומר
ליך עלי לא מכח תחילת

אהני כתיבה לגירעון ר' יוסי היה דורש לשון
 הדיוט דתניא ⁶רבי יוסי אומר "מקום שנחגו
 לעשות כתובה מלוה גובה מלוה לכפול
 גובה מחצה נהרבלאי גבו תילתא מרימר
 מגבי נמי שבחא א"ל רבינא למרימר והתניא
 לכפול גובה מחצה לא קשיא הא דקני מיניה
 הא דלא קני מיניה רבינא משבח וכתבי
 בברתיה אמרו ליה נקני מיניה דמר אמר
 להו אי מקנא להו אי מכפל אי מיכפל לא מיקנא
 ההוא גברא דאמר להו הבו לה ארבע מאה
 זוזי לבתר בכתובתה שלח רב אחא ברבי
 דרב אויא לקמה דרב אשי ארבע מאה
 דאינון תמני מאה או ארבע מאה זוזי דאינון
 מאתן אמר רב אשי חזינו אי אמר הבו לה
 ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה אי אמר
 כתובו לה ארבע מאה זוזי דאינון מאתן
 איכא דאמרי אמר רב אשי חזינו אי אמר
 לכתובתה ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה
 ואי אמר בכתובתה ארבע מאה זוזי דאינון
 מאתן ²ולא היא ³לא שנא דאמר לכתובתה
 ולא שנא דאמר בכתובתה ארבע מאה זוזי
 דאינון מאתן עד דאמר הבו לה סתמא
 ההוא גברא דקבל ארעא מתבריה אמר
 אי מוברנא לה יתיבנא לך אלפא זוזי אוכי
 תילתא אמרי נהרדעי דינא הוא דיהיב ליה
 תלת מאה ותלתין ותלתא ותילתא רבא אמר
⁴ואסמכתא היא ואסמכתא לא קניא ולרבא
 מ"ש מר ⁵דתנן אם אוכיר ולא אעכיר
 אשלם במיטבא התם לא קא גזים הכא כיון
 דקאמר מילתא יתירתא גזומא בעלמא הוא
 דקגזים ההוא גברא דקבל ארעא לשוישמי
 זרעיה חייט עבדא חייט כשומשמי סבר
 רב כהנא למימר מגבי ליה כחשא דארעא אמר
 אינשי כחשא ארעא ולא לכחוש מרה ההוא
 זרעא חייט עבדא חייט מפי מן שוישמי
 ונחא דביני בניי אמר ליה רב אחא מדפתי
 א לא אשבחה ⁶אמרי נהרדעי יהא עיסקא
 רבנן מילתא דניחא ליה ללוה וניחא ליה
 מלוה אי בעי למשתי ביה שכרא שפיר
 עיסקא דאמר ליה כי יתיבנא לך לאיעסוקי
 אמר רב אידי בר אבין ואם מת נעשה
 להכי קרו ליה עיסקא דאם מת לא יעשה
⁷חדא עיסקא ותרי שטרי פסידא דמלוה
 תרי

היה שוב כאן והוא מוליכה
ד' תקס"א דניחא לכו למרווייה
 קין בים דמחור שששסכר בש
 יעון אלז בני ולין הכעלים גו
 ויהי והסכרו עליה עאל
 ורקיע דעמאל דלח קח עמאל
 אלז הי אין בידו להוציא
 גל דהפסד דלחמ דבארו בש
 גלגל דסלגא פקדון אישכחא
 מנה אי מפסיד בנחמ מן
 אלז נשכר בפסדמתי' ו' ד'
 רים הן הן ריוח יעול מהן
 יעיר והמקבל יעול שני שלשים
 ה' דהפסד המי' שזא שני די
 נשה דיגרים דדיגר ו' מעות

ומועיל לפחות דמיו. אם יפתחו דמי:
נפרע מאחר נכסיו ככל הכתוב בשטר:
ולזה. שכל מה שכתוב בשטר כתובתה
נשא לית צללה וי' נפרעת ממנו
שחיותה ופירושה: ונפרעה דרך שעה
בשטר נפרע ככל הכתוב בשטר מזה
שמותין בה כמו שאנו שומעין
קצית עלאי: **גובה**
שטר גובה. על גובה חצי הבת כל מה
שכתוב בשטר הכתובת חצי: הנה:
החוק **שנהו לכפול**. לשון זה מה
שכתוב לו כפלים דמיו בשטר
ולכתוב כפלים בשטרות
שכתוב יואל חצי נפרעת אלף
הוא: **גובה**. החוק מחמיו מזה:

[illegible]

וְסוֹס הַיּוֹקֵק לַמַּחְלֹת הַשָּׂכָר חָלִי אֲחֵיכֶם
 וְאֵי צִנֵּי לַמִּשְׁחֵי בֵּית שָׂכָרָא. אִם רָכָה
 מַטְרָה וַתִּשְׁקֹק בָּהּ יִפֹּה: וְאִם מַת.
 מִמֶּנָּה דַּמְטֻלְטֵי יִתְּמֵה לֹא מִשְׁחַבְדָּא
 תֵּן לְהוֹלִיָּהּ אִם דָּלִי לֹה יִגְבֹּה וְלֹא
 מַטְטֻלְטֵי יִתְּמֵה לְבִית מִשּׁוֹם דַּמְיִיקָא
 מִן עֲלִיָּהּ: חַד עֵיסָקָא וְחָרִי שְׁטָרִי
 וְלִעֲלֵי דָּף סָחָ: גְּבִי שְׁטָרָא דְרַב עֵילָם
 אֵי טָרָה בְּקִדְדוֹן מִשּׁוֹם רָבִית דְּמִלּוּהָ.
 גִּלּוּת מַדְמִי הֵקֵן מִתְּחַשֵּׁי חֵי דִינִירִים
 וְ(וִישְׁלֹמֹה) (עֲלִי) תִמְלֵת חֲבִילָה הַסְּפִירָה
 בֵּי עֵיסָקָא חִילָתָא בְּאֵגֶר וְהַמְקַבֵּל חָרִי
 אֵי כַחַד עֲלִיָּהּ שֵׁי שְׁטָרוֹת כָּל חֲבִילָה
 סִי וְחָלִי וּבִשְׂכָר שֶׁל חֲבִירָתָהּ לֹא יִעֹל
 שֶׁפִּשְׁטֵי הֵן הָרִי פִּסְדִּיא לְמִלּוּהָ:
 חָרִי

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא דתניינות
פ"ד, ב] (ע"י תוס' כתובות
נר: ד"ה למחזות, ג) [לעיל
סו. ושי"נ, ד] לעיל ע"א
עב: [לקמן קטו, ה] כ"ב
ע, ו) [רש"י ת"ו,
ו] [בדפוסו ה"ב ע"ל]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שלח וד"ה
הבי הד"א: (ב) ר"ה
חד עיסקא וכו' ייכלמו
תחילה חבילה וכו' דהיינו
ה' דגונים דדינר כסף
שם מטות הרי מסדיא
דמלוה כליל ותיבת פשיטי
הן נחתק:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones